

Đường Chiều Trên Quê Hương

Nam Phong

Nội Dung

- 1- Đường Chiều Trên Quê Hương
- 2- Tình Người
- 3- Tết Cửa Mẹ
- 4- Ráo Gọi
- 5- Quê Tôi
- 6- Mơ Về Quê Mẹ
- 7- Tuổi Bình Lửa
- 8- Học
- 9- Dạy
- 10- Cổ Hương
- 11- Hoài Hương
- 12- Mơ
- 13- Nhớ
- 14- Xa
- 15- Tin
- 16- Ru
- 17- Hờ
- 18- Phù Sa
- 19- Mười Bốn Ngày Mưa
- 20- An
- 21- Giã Từ Chính Trường
- 22- Giã Từ Thương Trường
- 23- Giã Từ Nghiệp Dĩ
- 24- Giã Từ
- 25- Tao Ngộ
- 22- Duyên Lành

Đường Chiều Trên Quê Hương

Bài thơ thay lời tựa
Ghi lại tiếng lòng tôi
Của nửa đời trôi nổi
Một mơ ước xa vời

Đường chiều mưa tã tôi
Bao thương nhớ khôn nguôi
Trên mảnh đời "tù" tội
Tình người lại đổi ngôi !

Đường chiều nghe tiếng gọi
Nghẹn ngào tiếng hỏi ôi !
Sau lưng chừng tiếng hỏi
Kìa hoả ngục sục sôi !

Đường chiều lắm sao rơi !
Lịch sử chỉ một thời
Tháng ngày đong tủa hận !
Hoàng hôn buồn tã tôi !

Đường chiều lắm thân phơi
Còn chẳng chỉ nửa đời
Còn ai cỡi chơi vơi
Trong niềm đau đổi mới !!!

Đường chiều đến ngàn nơi
Rồi mất sau lưng đời
Còn lại đây một cõi ...
Triệu người cảnh chơi vơi !!!

Đường chiều trên quê hương
Cảnh tù quá thảm thương !
Tình người khép kín cửa
Hận thù đến ngàn phương !!!

Cõi giang sơn ngậm máu hồng
Điểm tô hắc sử con rồng, cháu tiên
Quê hương rộng mở ba miền
Cộng quân tàn bạo cầm quyền: Quốc tang !!!

Trại Lao Tù Long Phụng
30/4/1976

Tình Người

Bạn còn đó chết mòn trong ngục tối !
Xa mù khơi vang tiếng vọng gọi đời
Ta góp nhặt tháng năm dài ấp ủ
Nhìn tương lai xót đọng góp nên lời !

Bạn còn đó mỗi mòn trong lao trại !
Dù đói, đau, bạo lực chẳng sờn phai
Chí hùng anh nung nấu tháng năm dài
Trong tư thế mong chờ người hải ngoại !

Bạn còn đó mỗi mòn trong mộng đợi !
Ý chí nào phai nhạt với thời gian
Anh còn đó bị đọa đày thân xác
Hải ngoại đây thực tại lắm phũ phàng !

Bạn còn đó với thế chờ hải ngoại !
Tôi ở đây đang góp những bàn tay
Ta tự lập kết nội - ngoại hôm nay
Thế tự chủ, khó vạn lần Nguyễn Trãi !

Cộng phi đưa dân về kiếp ăn lông
Của kiếp man di như Mác, Lê, Hồ
Giết anh em, giam cầm người ruột thịt
Phá thánh đường, bắt kính với tổ tông !

Ta xây dựng tình người nuôi mạch sống
Đùm bọc anh em dòng giống Tiên Rồng
Ta kêu gọi phục hồi nền Văn Hiến
Để muôn đời bền vững với non sông .

Sydney Ngày 9/9/1979

**Đề tưởng niệm chiến hữu Nguyễn Ngọc Quý đã bị "những người anh em phía bên kia" tra tấn đến chết trong trại tù Bánh Tét, quận Thốt Nốt, tỉnh An Giang ngày 9/9/1978.
Thành tâm cầu nguyện cho linh hồn bạn sớm được trở về cõi vĩnh hằng.**

Tết Của Mẹ

Mẹ đến thăm con ngày một tết
Mẹ bơi xuồng suốt cả đêm dài
Thân già không ngại dù sương gió
Để kịp giờ thăm của trại tù

Mẹ đến thăm con ngày một tết
Đêm qua con đã lập chiến công
Dẫn mùi chiến hữu theo kháng chiến
Được tin con mẹ ấm cả lòng

Mẹ đến thăm con ngày một tết
Giờ con của mẹ ở trong bụng
Tham gia kháng chiến quân phục quốc
Lệ chảy hoà chung với nỗi mừng

Mẹ đến thăm con ngày một tết
Việt Cộng báo tin con vượt tù
Mẹ đáp: Chế độ bạo tàn man dại
Thù hận chồng chất ...sẽ có ngày !

Giặc Hồ tàn ác, vô tri
Con theo kháng chiến mẹ đi vô tù !

Sydney Ngày 29/7/1981

Đề tưởng niệm và tri ân chiến hữu **Nguyễn Phước Lộc**, người anh hùng đã lãnh đạo một nhóm sĩ quan gan dạ vượt trại tù Bánh Tét (tháng 2/1977) theo kháng chiến chống lại chế độ phi nhân. Đã anh dũng hy sinh cho lý tưởng tự do ngày 29/7/1980.

Thành tâm cầu nguyện cho linh hồn người anh hùng Nguyễn Phước Lộc sớm trở về cõi vĩnh hằng.

Réo Gọi !

Nhớ nhau trong cảnh lưu vong
Xa nhau nỗi nhớ về đong tuổi đời
Tháng ngày héo hắt tuông rơi
Quê hương còn đó xa vời tầm tay
Phố màu ai tỉnh, ai say ?
Men tình dân tộc mặc ai, ai mời !
Có chẳng tự nguyện ra khơi
Bình minh nhận đón về nơi cội nguồn
Hoàng hôn ôm ấp phố buồn
Ru hồn cố quốc đậm đường ly hương
Đã đành bỏ lại tình thương
Tình quê khép kín lên đường truy hoang !
Lòng người phủ sắc bi quan
Vì say nên đã nửa vàng, nửa xanh
Luận thời theo kiểu lưu manh
Sống cho thú tính nên đành lãng quên !
Quên đi ngày tháng lênh đênh
Thấy nhân tình đó, buồn tênh xứ người
Lắm người trai trẻ nhất lười
Bỏ quên thân phận bên bờ đại dương
Chủ trương từ bỏ vắn vương
Chạy theo vật chất của phường vong thân
Quên đi kỳ vọng thân nhân
Quên đi cảnh cũ làm than ngày nào
Quên đi hoàn cảnh khổ đau
Quên đi lời thệ gởi trao những chờ
Bạn ơi xin chớ làm ngơ
Chớ vội quên lãng ước mơ thuở nào...

Nhớ nhau một thoáng, ngậm ngùi
Xa nhau giữ lấy ngọt bùi cho nhau
Dù cho nhận lấy thương đau
Theo gương dũng liệt gởi trao kiếp này
Lương dân đang bị đoạ đày
Hình hài mẹ Việt đong đầy khổ đau
Đêm đêm réo gọi trăng sao
Về quê hương Việt dựng cao tình người .

Adelaide 8/1978
(Tháng đầu ở Úc)

Tình

Làm người đang hưởng tự do
Vì mê vật chất sống cho riêng mình
Quên đi dân Việt điêu linh
Tình người như vậy đáng khinh, đáng cười !

Adelaide 9/1978

Mơ

Anh mơ lúc nào cũng có em
Để đời viễn xứ được êm đềm
Anh hát tình ta trên xứ lạ
Cho đến ngàn sau mãi thiết tha

Mơ ước nào hơn có bên nhau
Ngay cả bây chừ đến ngàn sau
Em biết nơi này thời tiết lạ
Đêm ngày gõ nhịp khúc sầu đau

Bao giờ em mới vững lòng tin
Anh đây sao nói được tâm tình
Chỉ biết nhớ nhung trong cảm nín
Như trăng rũ rượi lúc bình minh

Em biết rằng anh đã gởi trao
Mười năm tuổi trẻ ở đằng sau
Nửa đời còn lại bao lâu nữa
Duyên phận bày chi chuyện thử nhau !

Xây đắp tình ta trên xứ xa
Mơ đến ngàn sau vẫn thiết tha
Mơ được gì hơn trên đất lạ
Cho đến ngàn sau mãi đậm đà

Cố gắng lên em: Sống cho nhau
Như những gởi trao của năm nào
Cho dù không gian còn ngăn cách
Chớ để ngày mai lệ tuông trào

Em hỏi ! Bây chừ em có biết
Chiều thu nước Úc lạnh mưa nhiều
Một mình anh bước trên đường vắng
Nghe đời vang động tiếng cô liêu

Em hỏi ! Thời gian như chiều tà
Nơi này anh mong nhận thư em
Như kẻ lạc loài trông phép lạ
Như chờ tàu đến ở sân ga

Em hỏi ! Bao giờ em vượt biên
Can đảm lên em, chớ ưu phiền
Mơ ước nào hơn ngày sum họp
Hoa tình nở rộ buổi đoàn viên ...

Viết cho người tình học trò L.T.M.H
Sydney 15/4/1979

Quê Tôi

Phụng Hiệp quê tôi, bảy ngã sông
Cái Côn nối sông Hậu xuôi dòng
Chuyên chở phù sa nuôi mạch sống
Vườn cây, ruộng lúa đượm hương nồng

Phụng Hiệp quê tôi, Ngã Bảy sông
Lái Hiếu, Búng Tàu đã hai dòng
Vườn cau, khoai, quít, cam và bưởi
Hai mùa cây trái vẫn đơm bông

Phụng Hiệp, bảy ngã của chờ mong
Mùa mưa lênh láng cả ruộng đồng
Mang Cá, Sóc Trăng theo nước dậy
Đêm về câu tôm ngủ trên sông

Ngã Bảy, tình quê nước xuôi dòng
Quê cha toạ lạc kinh Xẻo Vông
Sáng ra nhổ cỏ trên ruộng lúa
Chiều về chơi "cút bắt" trên sông

Ngã Bảy tình quê nước hai dòng
Thời kỳ khốn khó hạn nước ròng
Ngày mai nước lớn bùng sóng dậy
Chắc là tung bùng khắp non sông

Thất phụng (bảy sông) hiệp nhau thành quê hương
Xứ người vinh hiển mãi còn vương
Mai này đất nước thôi một ngã
Ta về kết lại vạ tình thương

Nam Phong
30/6/2000

Tuổi Binh Lửa

Sanh ra khi quê hương nghiêng ngửa
Cha đi kháng chiến, theo gương xưa
Mẹ tảo tần nuôi đàn con dại
Cha trở về, đất nước chia hai !

Lớn lên, quê hương tạm yên bình
Hơn thập niên của tuổi học sinh
Đốt pháo giao thừa đêm trừ tịch
Niên thiếu vàng son thuở xuân tình

Trưởng thành khi quê hương đổ lửa
Mộng thanh bình biết nói sao vừa
Bút nghiên, đèn sách đành bỏ lại
Theo kiếm cung, chí lớn miệt mài

Rồi ta bước vào cơn binh lửa
Để lại người tình ở trường xưa
Một lần về phép tìm không gặp
Mà thấy trong lòng ngập nước mưa !

Ta đã đi vào cơn binh lửa
Mộng ngang trời nói mấy cho vừa
Đại bàng cánh sắt, oai gầm thét
Bảo Quốc, Trấn Không nhiệm kế thừa

Ta đã đi vào cơn binh lửa
Quê hương bom đạn đã cày bừa
Lý tưởng Tự Do luôn cao đẹp
Ngàn năm sau như ngàn năm xưa

Quê hương qua rồi cơn binh lửa
Ta về sống lại mái nhà xưa
Ngôn ngữ nào nói hết cho vừa
Tình người khép, hận thù mở cửa

Quê hương qua rồi cơn binh lửa
Dân Việt lọt vào vòng kềm tỏa
Tình người biến mất, còn chủ nghĩa
Cộng Sản phi nhân không chế đồng bào...!

Nam Phong

30/4/1980

Học

Nước đã mất, năm năm rồi biệt xứ !
Sách vở này chồng chất nổi sào tư !
Ta đến đây tạm lánh hay di cư ?
Bằng Tiến Sĩ (*) ích gì cho dân tộc ?

Nam Phong

1980.

* Bỏ học đi theo Kháng Chiến

Dạy

Trên bục giảng ta đề cao Nhân Chủ
Vé đến nhà hay tin bạn đi tù !
Còn một thằng hăm hờ vô chiến khu
Dạy gì nhi... Tự Do và Dân Chủ ?!

Nam Phong
1985.

Cố Hương

Phụng Hiệp bây giờ là cố hương
"Tình anh bán chiếu" vẫn còn vương
Quên sao được những năm nghèo khó !
Sống đời cam, điec vắng tình thương

Phụng Hiệp còn chẳng là cố hương
Nông dân bỏ vườn cả ruộng nương
Bám đất cha ông là vỡ nợ
"Kinh tế thị trường" thật thảm thương !

Ngã Bảy bây giờ là cố hương
Nửa đời viễn xứ mãi còn vương
Mai này Dân Chủ: Trăm hoa nở
Ta về rao giảng lại tình thương

Ngã Bảy bây giờ là cố hương
Xứ người vinh hiển vẫn còn vương
Mai này quốc sự thôi độc diễn !
Ta về xây lại vạn tình thương.

" Sông sâu bên lở, bên bồi
Tình người Phụng Hiệp trọn đời không phai "

Nam Phong

Hoài Hương

"Sông sâu bên lở bên bồi
Tình người Phụng Hiệp trọn đời không phai..."
Qua rồi cảnh đói sắn, khoai
Ngã Bảy còn đó, ngày mai hẹn về
Theo con nước lớn tràn đê
Mang tình người cũ hẹn thề năm nao
Mai này thế sự đổi màu
Ta về sống lại thưở nào Tự Do.
Gạo trắng, trăng thanh ấm no
Trên sông giăng lưới, tiếng hò ngân vang
Sáng đi nhỏ cỏ trên ngàn
Xé về đôn sậy làm giàn Khổ Qua
Chiều xuống tưới nước vườn cà
Đầu tắt mặt tối nhưng mà ấm no

Bây giờ sống đời âu lo !
Quản lý kinh tế để cho đảng giàu
Mặc kệ nông dân ra sao
Vỡ nợ vì lúa 'nâu đau' thất mùa
Cà, đậu giá thấp nên thua
Phân bón, thuốc xịt phải mua để dùng
Cầm cố vườn, ruộng để 'chung'
Nông dân thất nghiệp, bắt trung Cửu Huyền !
Bỏ vườn, ruộng đi kiếm tiền
Lên thành làm công nhân viên cho người...!

Nông dân đang mất tiếng cười
Đời này quá đổi, tình người phôi phai !

Nam Phong

2003

Mơ

Nằm mơ yên giấc trên cõi ngàn
Tâm tư nổi dậy thưở hồn mang
Hạnh phúc tràn đầy - mơ phục quốc
Khổ đau chông chất - mộng tan hàng
Buông bỏ lòng phàm yên cuộc sống
Cầm lấy vô ngã độ phù sanh
Mai này Dân Chủ về quê cũ
Đa nguyên, đa đảng thế an bang

Nam Phong

2006

Nhớ

Hãy quên thời gian, hết ngần dài
Tình người Nam Việt chẳng phai
Đông đến Hồng hoa đua nhau nở
Hạ về Phượng thắm đến mùa xoay
Đất khách nổi trôi, đời thương xót
Quê nhà lưu lạc, kiếp đắng cay
Hoài hương hát "Tình Anh Bán Chiếu"
Nghe khúc nhạc lòng lắm bi ai

Nam Phong

14/7/2007

Xa

Bỏ lại quê hương thập niên dài
Bao mùa Phụng vĩ đã tàn phai
Xuân đến vườn Mai buồn không nở
Hạ về ruộng lúa chán mùa xoay
Làm thân lữ khách đời hoa lệ
Phận bạc quê nhà kiếp chua cay
Mai này gió thổi về phương ấy
Gởi vạ tình người ai với ai...

Nam Phong

Tin

Không gian tự nó chẳng gần xa
Thời gian rong ruổi như chiều tà
Xứ người vinh hiển – miền hoan hỷ
Quê nhà tù ngục – cõi xót xa
Thương nhớ chỉ làm loạn trí bạn
Lãng quên mang lại an tâm ta
Hãy vững tin có ngày hội ngộ
Về sông xưa tắm nước phù sa

Nam Phong

Ru

**Quê tôi nghèo, tình như nước lũ
Dân giàu tình tự với thiên thu
Đêm thường về nghe tiếng mẹ ru
Phụng Hiệp, ngàn sau còn ấp ủ**

Nam Phong

Hờ

**Như những sợi mây trôi hững hờ
Mang theo tâm sự của nàng thơ
Làm mưa thả xuống đời hạn hán
Để em vui bớt những mong chờ**

Nam Phong

Phù Sa

Như những dòng sông chảy lững lờ
Mang theo tâm sự của nàng thơ
Tràn đầy nhựa sống nuôi cây trái
Thoả chí phù sa đọng đôi bờ

Thương người, nhớ xứ mộng mơ
Trôi theo con nước đọng bờ: Phù sa

Nam Phong

Mười Bốn Ngày Mưa

Mười bốn ngày mưa trên xứ lạ
Bị động tâm nhớ đến quê nhà
Hán hạn làm người dân thêm khó
Mưa ơi...xin ghé lại quê ta

Mười bốn ngày mưa trên xứ xa
Thông cảm nào hơn những xót xa
Hạn hán làm người dân thêm khổ
Mưa ơi...xin rải xuống quê ta

Mười bốn ngày mưa luôn tầm tã
Ngăn cách dòng đời những chia xa
Con nước lũ tràn miền đất hứa
Nhưng tình khô cạn ở quê nhà

Mười bốn ngày mưa như lệ sa
Bên đời khôn khó ở quê nhà
Tình người thiếu vắng trong làng xóm
Mưa ơi... xin tưới ướt quê ta

Bao giờ có mưa thuận, gió hoà
Về đến quê ta để nở hoa
Tình người khô cạn trên quốc lộ
Vắng bóng Nhân Quyền khắp sơn hà

Nam Phong

Mùa Thu, năm 4887 VL (2008)

An

Nhớ người như lúa chờ mưa...!
Làm sao cho ướt, cho vừa trở bông
Mai này lúa trở đầy đồng
Nông dân vui sướng một lòng an ca

Nam Phong

Giã Từ Chính Trường

Này anh nhé, nay tôi bỏ đi
Đã đủ rồi, bao chuyện thị phi
Trong chính trường như đường cách mạng
Thế sự dần xoay thịnh đến suy

Này em nhé, nay tôi bỏ đi
Để lại sau lưng được những gì ?
Mười hai năm đã quên thân xác
Đóng góp mà thôi, vận nước suy

Này bạn nhé, nay tôi ra đi
Can đảm thấy ta: Làm được gì ?
Bản chất chính sự là điên đảo
Bằng lòng ta hát khúc chia ly!

Này bạn nhé: nay tôi bỏ đi
Bước vào đời, sống thật với mình
Thấy được ta là thấy bình minh
Là hội ngộ được cuộc sinh linh

Nam Phong

Sydney ngày 20/9/1990

Giã Từ Thương Trường

Đã cố gắng nhưng không chịu nổi
Thôi đành lòng tử bỏ thương trường
Mới ra quân mà đã bị thương
Cũng tại tâm ta quá lý tưởng

Này ta nhé: Hãy nên buông bỏ
Quên đi phương tiện ở thương trường
Làm kinh thương, phải tính đen, đỏ
Hãy bình tâm thì thấy đúng đường

Này ta nhé: Thôi đừng tính nữa
Chuyện làm giàu thì ở thương trường
Hãy quên đi, đừng để vẩn vương
Tâm an ổn: Dòng đời đúng hướng

Này ta nhé: Giã từ thương trường
Lòng buông bỏ đến chuyện giàu sang
Tham, sân, si đánh mất bình an
Tâm tự tại, cuộc sống huy hoàng.

Nam Phong

Sydney ngày 30/8/1991

Giã Từ Nghiệp Dĩ

Đã làm top job (General Manager) vẫn chưa vui
Vì bởi đem thân đọ cho đời
Hay đã sanh ra làm thế giới
Làm đời, làm cõi lắm chơi vơi

Thôi, nay từ bỏ làm kỹ sư
Bám, chấp bằng cấp là tạo nghiệp
Dù thân mất nước, sống xa xứ
Đã đủ rồi, nay chẳng chần chừ

Nay, quyết giã từ nghề kỹ sư
Để sống cho mình thân tự chủ
Mấy mươi năm đọ đời đã đủ
Có khác chi đâu một kiếp tù

Thôi, ta từ giã cảnh vinh hoa
Tham thiền, an tịnh trả nghiệp già
Cảnh đời cao thấp ai biết được
Có chẳng là biết được mình ta

Giã từ nghiệp dĩ, nay thoát ly
Nhà cao, xe đẹp lợi ích gì
An nhiên, tự tại là hoan hỷ
Bao đời, bấy kiếp hết sầu bi

Mời bạn cùng ta hãy gẫm suy
Một kiếp phù sinh được những gì?
Bao kiếp thì ta mới thoát lụy?
Buông bỏ lòng tham, thấy tức thì

Nam Phong
(Sydney Tháng 6/1996)

Giã Từ

Thôi em nhé, nay anh giã từ
Duyên nhiệm mầu gặp được chân sư
Khai mở hành trình về Phật quốc
Là nơi nhiều kiếp đã an cư

Thôi anh nhé, nay tôi giã từ
Cảnh phồn hoa nhiều nỗi ưu tư
Cảnh tranh giành thế sự đảo điên
Về sống với cái Tâm lương thiện

Thôi bạn nhé, nay tôi già từ
Cảnh giàu sang, chuyện của nhân gian
Cõi trần gian nhiều chuyện trái ngang
Về sống cảnh An Nhiên và Tự Tại

Thôi người nhé, nay tôi buông bỏ
Đời sống phàm phu nhiều đen, đỏ
Trì ngũ giới, giữ tâm thanh tịnh
Ngày tháng đi nhanh kéo trễ đò

Này bạn nhé, nay tôi già từ
Cảnh trần gian nhiều nỗi sầu tư
Cõi này tạm bấy nhiêu đã đủ
Trở về Phật quốc với chân sư.

Nam Phong

Sydney Ngày 20/3/2000

Tao Ngộ

Kỳ duyên tao ngộ với Lão Nông
Trong thế giới mạng (net) lộ tâm phong
"Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ"
"Vô duyên đối diện" cũng như không
Mượn vài chữ này ghi tạc dạ
Cho nhiều từ nửa khắc trong lòng
Một chút duyên lành, xin trân trọng
Gởi bạn vong niên nét phiêu bông

Nam Phong

10/2010

Duyên Lành

Duyên lành tri ngộ được kỳ nhân
Đa tạ ân trên dẫn đến gần
Quả thật "hữu duyên thiên lý ngộ"
Trân trọng tâm giao, kết vạ lần.

Rất mong được tâm giao với Còm Sĩ
Trong lúc non nước trước vận suy
Để réo gọi nhau hồn ái quốc
Cùng nhau dựng Tâm Lực cứu nguy

Không biết bây chừ ngài ở đâu
Hình như xa lắm, nửa địa cầu ?
Còn ta thì tại nam xích đạo
Đất rộng, người thưa, đại dương châu

Ngài đã về hưu có phải chăng ?
Lục tuần, ta chưa được ngắm trăng
Bạn bị cháu, con nên ngộp lặn
Nhưng mà hoan hỷ như mọi lần

Xin giữ gìn nhau một chữ thân
Dù bất tri diện nhưng thật gần
Tri kiến, đồng tâm, tri vạn hữu
Duyên này khắc cốt đến ngàn năm.

Xin chúc Còm Sĩ mãi an nhiên
Thức tâm thiên hạ đến vạn miền
Cứu nguy tổ quốc, phá giặc Hán
Hẹn về hội ngộ bến gia tiên.

Nam Phong
5/7/2011

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/namphong.html>

www.vietnamvanhien.net

